

- määrata kindlaks kord, mille alusel tuleks kindlaks teha hüvitatav kahju, mida hagejad tegelikult kandsid, ja
- mõista kohtukulud välja kostjatelt.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad nõuavad ELTL artikli 268, artikli 340 lõike 2 ja artikli 340 lõike 3 alusel, millega reguleeritakse ELi ja EKP lepinguvälisest vastutust, hüvitist kahju eest, mida tekitati hagejate hoiuste väärtuste vähenemisega tulenevalt kostjate poolt Küprose Vabariigi suhtes vastu võetud kohustuste ja nõudeõiguste teiseks kavast.

Hagejad leiavad, et Küprose Vabariigi poolt võetud kohustuste ja nõudeõiguste teiseks kavast meetmed olid mõeldud üksnes selleks, et rakendada kostjate võetud meetmeid, ning need kiideti kostjate poolt ka heaks. Hagejad leiavad, et kohustuste ja nõudeõiguste teiseks kavast puhul on tegemist tõsise rikkumisega ning oma hagi põhjenduseks esitavad nad neli väidet.

1. Esimene väide, et rikuti õigust omandile, mis on kaitstud ELi põhiõiguste harta artikli 17 lõikega 1 ja Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni protokolliga nr 1 artikliga 1.
2. Teine väide, et rikuti proportsionaalsuse põhimõtet.
3. Kolmas väide, et rikuti õiguspärase ootuse põhimõtet.
4. Neljas väide, et rikuti diskrimineerimiskeelu põhimõtet.

22. juulil 2016 esitatud hagi – Falegnameria Universo dei F.lli Priarollo versus EUIPO – Zanini Porte (silente PORTE & PORTE)

(Kohtuasi T-386/16)

(2016/C 383/21)

Hagiavalduse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Falegnameria Universo dei F.lli Priarollo Snc (Caerano di San Marco, Itaalia) (esindaja: advokaat B. Osti)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Zanini Porte (Corbiolo di Bosco Chiesanuova, Itaalia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalisi osi „silente PORTE & PORTE“ sisaldav ELi kujutismärk – ELi kaubamärk nr 4 191 425

Menetlus EUIPOs: tühistamismenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 28. aprilli 2016. aasta otsus asjas R 240/2015-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- esiteks: tuvastada *extra petita* ning suunata asi tagasi EUIPO apellatsioonikoja kaubamärgimääruse artiklite 75 ja 76 rikkumise tõttu, võttes arvesse komisjoni 5. veebruari 1996. aasta määruse (EÜ) nr 216/96 (muudatustega arvestavas redaktsioonis) artiklit 1d, mis käsitleb asja tagasisaatmist koja, kes ei ole asjas varem otsust teinud;

- sisulises osas: muuta faktilise ja õigusliku põhjendamatusse tõttu vaidlustatud otsust ning kohustada seega EUIPOt hüvitama menetlus- ja muud kulud, mis hagejal tekkisid seoses menetlusega apellatsioonikojas; kohustada igal juhul ja omal äranägemisel hüvitama menetluskulud;
- seoses menetlustoimingutega: kohustada esitama EUIPO tühistamisosakonna menetluse nr 000008977 C ja hilisema kaebuse nr R0240/2015 toimikud.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artiklite 75 ja 76 rikkumine;
- Määruse nr 2868/95 eeskirja 37 punktide b ja i ning eeskirja 50 lõike 1 rikkumine.

29. juulil 2016 esitatud hagi – Hispaania versus komisjon

(Kohtuasi T-401/16)

(2016/C 383/22)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Hispaania Kuningriik (esindajad: S. Centeno Huerta ja M. García-Valdecasas Dorrego)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada teade avalike konkursside korraldamise kohta: EPSO/AD/323/16 – uurijad (palgaaste AD 7) ja EPSO/AD/324/16 – uurijad (palgaaste AD 9); meeskonna juhid ning
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud määruse nr 1/58 artikleid 1 ja 2, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 22 ja ametnike personalieeskirjade artiklit 1d, sest on piiratud EPSO ja kandidaadi suhtlemise korda, sealhulgas seoses kandideerimisavaldusega.
2. Teine väide, et on rikutud määruse nr 1/58 artikleid 1 ja 6, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 22, ametnike personalieeskirjade artikli 1d lõikeid 1 ja 6, artiklit 27, artikli 28 punkti f ning II lisa artiklit 1, sest teise keele valikut on alusetult piiratud nii, et see saab olla ainult kas inglise, prantsuse või saksa keel, ning on välistatud muud Euroopa Liidu ametlikud keeled.
3. Kolmas väide, et inglise, prantsuse ja saksa keele meelevaldse valimise tõttu diskrimineeritakse keele alusel; selline diskrimineerimine on keelatud määruse nr 1/58 artikliga 1, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 22, ametnike personalieeskirjade artikli 1d lõigetega 1 ja 6, artikliga 27, artikli 28 punktiga f ja III lisa artikliga 1.